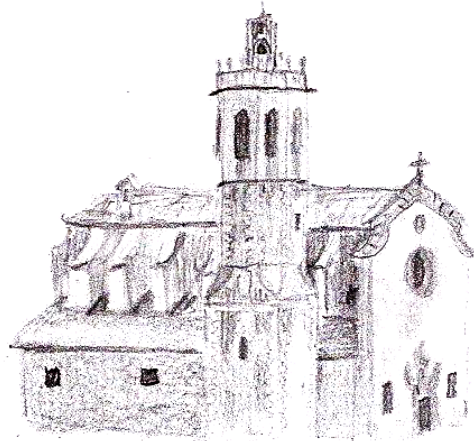

Full parroquial de
Santa Coloma de Centelles

Diumenge 4 de Quaresma / A

Número 534 / 22 de març de 2020

QUARESMA 2020 : CAMINEM JUNTS CAP A LA CREU I LA RESURRECCIÓ

Un altre diumenge sense poder-nos reunir i celebrar l'eucaristia. El més essencial per a la nostra fe comunitària i personal hem de suplir-ho amb la comunió espiritual i la pregària personal. Podem seguir l'eucaristia des de casa pels diversos canals de televisió i emissores de ràdio que tenim a l'abast. La situació de confinament que se'ns demana abasta també l'àmbit de la celebració comunitària de la fe que hauríem de preuar tant. Potser aquesta privació que ara patim ens farà ser més conscients del valor de l'eucaristia que mai hauríem d'haver perdut o, si no ho hem fet, mai hauríem de deixar perdre.

Vivint com mai el nostre lema quaresmal **Caminem junts cap a la Creu i la Resurrecció.**

Aquesta creu es tradueix ara en la pandèmia del Covid-19 que es va estenent i que ja voldríem veure remetre. No perdem la confiança de deixar ben aviat aquesta situació de dolor i sofriment per gaudir de plena salut, de seguretat personal i comunitària, de vida a desdir: la nostra resurrecció.

Ens veiem forçats a aturar les petjades que anàvem posant al passadís de l'església i les que anàvem escrivint al plafó, però seguim caminant en comunió cadascú des de casa seva, perquè hem de protegir-nos i protegir els més vulnerables. Confiam poder continuar aquest camí i retrobar-nos de nou celebrant la Pasqua.

Intencions de misses

De moment posposem les celebracions que hi havia encomanades fins que tornem a celebrar les misses habituals.

Tinguem en compte...

Mentre duri l'estat d'alarma suspenem les celebracions habituals a l'església, les celebracions de l'Eucaristia amb participació de fidels, també la dominical i totes les activitats pastorals i de formació: catequesi familiar, catequesi de comunió, però demanem als pares que cuidin el treball que tenen assignat per als nens i nenes, mentre duri aquesta situació, formació d'adults, reunions i el despatx parroquial preferentment per telèfon 938 811 032 o 650 443 432 o bé a info@parroquiadecentelles.cat Tampoc podem celebrar la missa a la Residència Sant Gabriel ni distribuir la comunió, ni a la residència ni als domicilis particulars que fins ara ateníem. Ja hi tornarem quan sigui possible.

Avui no hi ha Full Diocesà en format paper però el podeu consultar "on line" al web del Bisbat de Vic / serveis i projectes/ fulls i publicacions. Hi trobareu la carta del Sr. Bisbe *Llunyans en la distància, propers en la comunió* que ha escrit en motiu de la pandèmia.

Tampoc tindreu en paper l'Espurna però la trobareu a www.parroquiadecentelles.cat o .com Que ens ajudi a mantenir-nos a prop.

Per compartir amb vosaltres

Dimecres passat, dimecres III de Quaresma, escrivia això:

Llegint les lectures de la missa d'avui veig que el Senyor no es cansa de repetir, aquesta vegada per boca de Moisès, al seu poble : *Viureu, el Senyor és a prop vostre sempre que l'invoqueu...* I al mateix temps: *Escolteu el que us ensenyo i compliu-ho, escolteu-ho i poseu-ho en pràctica, que no se'n vagi del teu cor i fes-ho conèixer als que et segueixen. Si ho feu, sereu tinguts per grans en el regne del cel.*

I mentrestant la crisi sanitària que vivim posa en perill la nostra confiança en Déu o potser l'enforteix perquè fa esquifida la nostra vida, vivim la situació amb por, sense prou confiança, però volent sentir el Senyor molt a prop nostre.

Constatem com mai la nostra condició feble, la impotència per part de les autoritats, la dedicació i el servei del personal sanitari, l'esforç de tanta gent per confinar-se i evitar la contaminació. I no sabem si, malgrat les mesures que prenem, el nostre futur perilla. Així ens sentim limitats i més que mai confiïm en el Senyor i ho posem tot a les seves mans. Quina prova de confiança ens demana aquesta crisi! Quina quaresma més real ens fa viure el Senyor! Quin moment tant clar de fraternitat, de comunió i de reconeixement de la nostra condició humana ens crida a viure aquest present i quina experiència pasqual anhelem poder viure tots després d'aquest temps de passió!

És rar no trobar-nos. Les cadires buides a l'entorn de la taula s'omplen espiritualment: hi veig asseguts i assegudes totes i tots els que habitualment compartiu l'eucaristia, la pregària, el treball, el neguit pastoral de la comunitat... Avui en somort perquè estem en espera, fem un parèntesi en l'activitat pastoral però ben vius i presents en la pregària. Segur que compartim aquesta pregària dels uns pels altres més que mai, perquè en l'absència física necessitem més fer presents mentalment i espiritual els que estimem i confiïm al Senyor.

Mai com ara els mitjans de comunicació i les noves tecnologies havien permès a la persona estar al corrent de com va tot, poder parlar i veure fins i tot en directe la cara de l'altre, assabentar-se al moment de qualsevol novetat que hi hagi en la crisi sanitària, pregar en línia des de casa o del lloc on estem, sentir-nos en comunió encara que físicament no ens vegem... Tot això fa més lleu el nostre confinament i més solidari cada moment del nostre dia. Aprofitem-ho i fem-ne un bon ús. En aquest mitjans podem trobar-hi elements de comunió per la pregària i la reflexió i enriquir-nos mútuament. Aquest és el sentit d'aquesta reflexió que us envio per compartir-la amb vosaltres.

Moltes gràcies per la vostra pregària i per estar en comunió. Que el Senyor ens beneeixi i ens faci veure la claror de la seva mirada.

Cordialment.

Avui

El cec tornà veient-hi. No veu només els objectes i les persones, veu també el Crist que li ha donat la Llum. *“Ja l'has vist, li diu Jesús, és el mateix que parla amb tu”.* *Li diu el cec: “Hi crec, Senyor,” i l'adorà.* Mentre els fariseus no hi veuen i, obcecats per la llei, titllen Jesús de pecador i exclouen el cec de la sinagoga.

Una mirada diferent, la del cec i la des fariseus. Com ho és també la de Déu i la nostra a la primera lectura: sovint *nosaltres veiem només l'aspecte exterior, Déu veu el fons del cor.*

D'aquí que la tria sigui diferent: *allò que l'home veu no és allò que val.*

Què veiem en la situació que vivim? Quina és la nostra mirada en aquest moment? Sabem aprofitar el que ens toca viure per estar més atents als altres i confiar més en el Senyor, per descobrir la nostra feblesa i valorar més allò que debò val: la vida, la salut, la família, els amics, el treball, l'intercanvi, la fe...?

No tinc més espai però us convido a llegir aquest dos textos ben adients:

L'art de mirar la vida de José Tolentino a *Petita teologia de la lentitud*, Fragmenta Editorial. pàg 35 | **¿Dónde està Dios?** de Víctor Codina, a Blog.cristianismeijusticia.net